

BORSSZEM JANKÓ

TOLVAJ A KÖZSÉGHÁZÁN.

— Hé, bátya, nem látja? Tolvaj van a házban!
— Nem kell megijedni! Különb tegény se birna azzal a kincses ládával. Majd abba hagyja, ha ad a dereka,

Előfizethetni a kiadó-hivatalban: Budapest, Ferencziek-tere 3. sz. Előfizetési díj: Egész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2 frt.

Egyes szám 16 kr.

A dicsőséges szent jobb kéz.

Úgó harang komoly zenéje mellett
Körülhordozza díszes körmenet,
Buzgó zsolozsmát küldve föl az égre,
A dicsőséges és szent jobb kezét.
E kéz az, mely kóbor szilaj fajunkból
Nagy nemzetet békésen alkota —
S erős a hit: e kéz s az alkotása
Örökre él, nem porlad el soha!

Csodás regét beszél a nép: E szent kéz
Mely látható Szent István-ünnepen,
Vészben-viharban ott lebeg fölöttünk
Védőn, bár nem látja földi szem.
Ha elgyöngülve véres küzdelemben
Már a magyarra halál vigyorog
Az ellen fegyveréből, — ott a szent kéz
S az ellenkézből kihull a gyilok.

Ha pártviszályban lankadt nemzetünket
Német, török rablánczokba veri,
A lánczokat a megtérésnek napján
A láthatatlan kéz letördeli.
Ha romba dől sok század alkotása
S a szem a pusztulásra sirva néz, —
Építsük újra! . . . s csodás gyorsasággal
Épül a mű — velünk munkál a kéz.

És ha kihül a fejdelem szívében
A magyar iránt érzett szeretet,
Hogy azt szívébe ujlag beoltsa
Nő képiben szelid angyalt vezet
Hozzá e kéz . . . Így munkál láthatatlan,
Így fordít jóra sok gonosz hibát . . .
Ez a rege. — Végül ki elregéli
Áldja Erzsébetet, Stefániát!

DIPLOMACZIA.

I.

Haymerle báró Brácziano román külügyérhez.

Exczellenciád!

NGEDJE meg, hogy becses figyelmét azon körülményre terelem, hogy a román királyi hadsereg két százada — természetesen tévedésből — túllépte a magyar határt és a megszállott területet még mindeddig el nem hagyta. Esedezem Exczellenciádhoz, kegyeskedjék elrendelni, hogy ama tévedés teljesen jóvá tétessék, méltóztassék némi csekély nyilatkozattal megnyugtatni a magyar közvéleményt. Fogadja stb.

BARÓ HAYMERLE.

II.

Brácziano báró Haymerle osztrák-magyar külügyérhez.

Uram! Bámulok.

Hogyan? A határszéli lakosság — mely ma holnap úgyis Romániához tartozand — még panaszkodik vitézeink beütése miatt, ahelyett, hogy megtisztelve érezné magát a plevnai hősök látogatása által? Ez büntetést érdemel! Felszólítom tehát Uraságodat, hogy mindenekelőtt dicső katonáink illő fogadtatásáról gondoskodjék, azután majd meglátom, hogy ügyében mit tehetek.

BRÁCZIANO.

III.

Haymerle Bráczianohoz.

Exczellenciád!

Kegyes elnézéseért esedezem, hogy újra alkalmatlankodom, de a sajtó nem hagy békiben. Kénytelen va-

gyok tehát alázatos kérelmemet megújítani és egyszersmind Brassóból 60 fiákert bocsátok rendelkezésére a hős dorobánczok hazaszállítására. Exczellenciád végtelenül boldoggá tenne, ha jóságát azzal tetézné, hogy a »Romanul«-ban valami csekélyke kis nyilatkozatot tesz közzé a közvélemény megnyugtatására.

Alázatos szolgája

BARÓ HAYMERLE.

IV.

Brácziano Haymerléhez.

Mi jut eszébe? A román hősök sohse hátrálnak. Most sem! A megszállott területet megtartjuk, nyilatkozatot pedig nem adok. Alászolgája!

BRÁCZIANO.

V.

Haymerle Bráczianohoz.

Kegyelmes uram!

Könyörüljön rajtam. Vonja vissza a Caesarok utódaiból alakult dicső századait és adjon egy kis nyilatkozatot, ha csak akkorkát is, mint a körmöm feketéje. Örök hálára kötelezi

hűséges rabszolgáját

HAYMERLÉT.

VI.

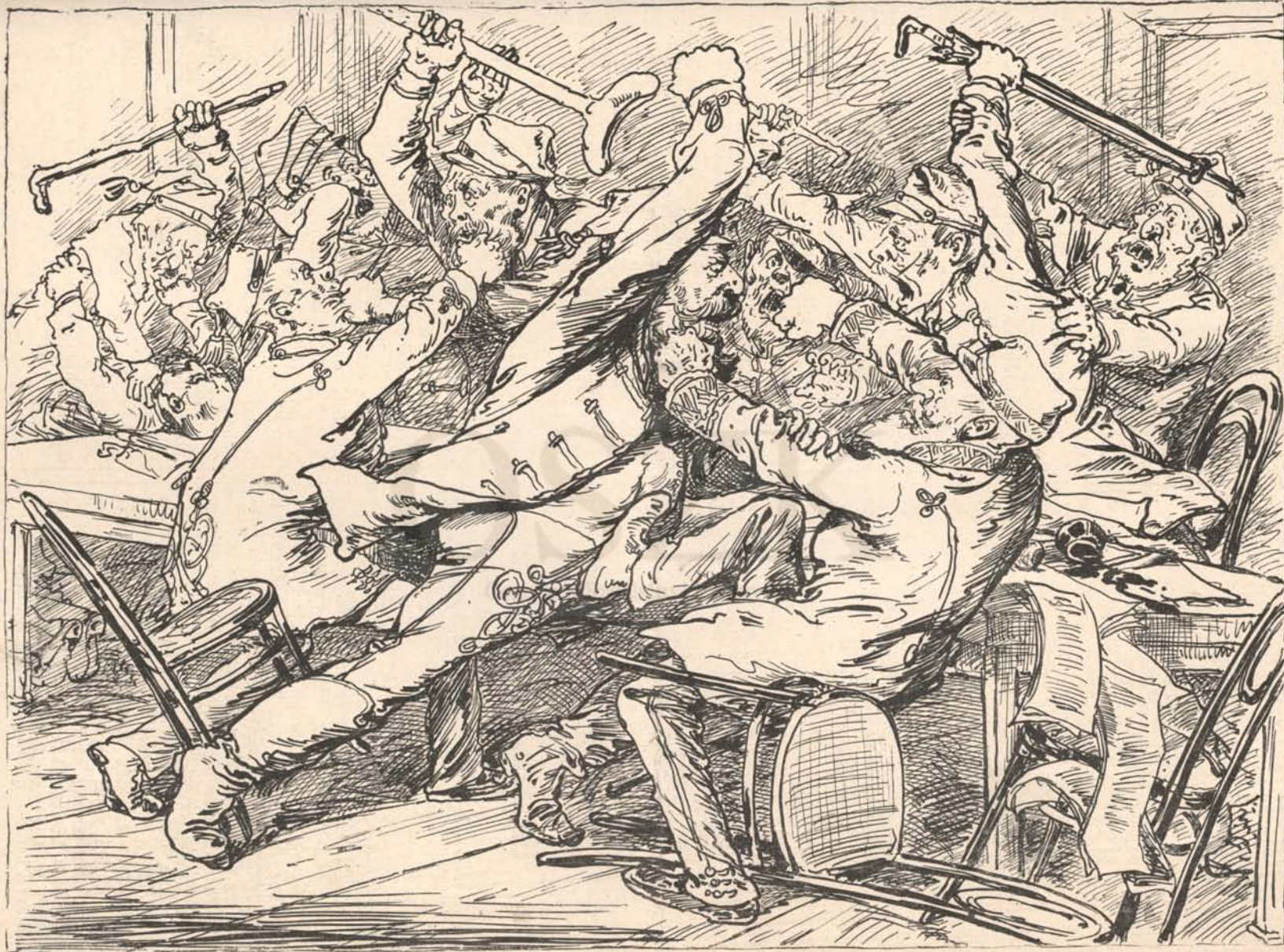
Brácziano Haymerléhez.

Hagyjon békibe unalmas jegyzékeivel. Nem akarok. Puntum!

BRÁCZIANO.

(Folytatása még szebb lehet).

Hajh, ti régi hősök, ugyan mit műveltek, egymás homlokáról a babért téptek!

Post festa.

TÜNTETÉSES, ünnepélyes,
Örömteljes volt e hét.
A jókedvünk vala széles,
Mulattunk egy kicsikét.
Evvivánk Fiume kapja,
A három első napon,
Mig döcög aprója, nagyja
Diszes Ország-fogaton.

Fiumei feleinket
Alighogy elsiratánk,
Letörüljük könnyeinket
S új ünnep derül reánk.
Lenge szélben zászló-tenger
Libeg-lobog vidosan,
A legelső magyar ember
Születése napja van.

S a magyarok nemzetsége
Ilyen formán gratulál:
»Éljen soká ő felsége!
Éljen a magyar király!
Tartsa isten meg felséged,
— Kít mi nagyon szeretünk —
De a mi szép Fiuménket,
Felség, tartsa meg nekünk!«

Hivatalos jelentése

Orrszághovich cs. k. osztrák-magyar-horvát-szlavon-dalmát udvari tüntetésrendezőnek a fiumei fogadtatásáról a cs. k. bizottsághoz.

TISZTELT cs. Királyi bizottság! Legelőbb is ama fölmerülő vád ellen kell magamat megvédeni, hogy a tüntetés rendezésében nem voltam eléggé óvatos elővigyázó fesch purger, akár csak egy zágrábovics vagy preschpurger. Én szigoruan ragaszkodtam amaz utasításokhoz, melyeket a t. cs. k. bizottság Mrazovich és Folnegovich titkos indítványára nekem adott. A publikum lelkes bomladozásaihoz nekem semmi közöm.

Itt következik az ünnepélyes fogadtatás részletes leírása, melyet én terveztem:

Midőn a vonat a fiumeiakkal a budai pályaudvarhoz közeledett, a vonat vezetője éles füttytel jelezte a kitűnő vendégek érkezését. A pályaudvarba érve én az orrszágh, a déli vasut egyenruhába öltöztetett hivatalnokai a vasut-társaság képviselőjében, fogadtuk őket. Az egyenruhás hivatalnokok a nyíló kupé-ajtókhoz rohanna azt a kérdést intézték az érkezettekhez: »K ein

Gepäck?« (Hogy t. i. akarnak-e süteményt?) A pályaudvaron a sorfalat képező egy darab konstábler előtt végig haladva a szabadba értek kitűnő vendégeink. Itt az orrszághos hirtelen omnibuszok beláthatlan sora fogadta őket. Megható volt a ló-s z e c s k á lozó (nem z a b olázó, mert az omnibusz-lovak elvileg nem esznek zabot, csak szecskát) urak, vulgo omnibusz-kocsisok naivsága, kik napbarnította utasainkat amerikajáknak tartván, toruk szakadtából »fahrmer eier gnaden« kiáltással üdvözölték őket.

Touristáink elhelyezkedvén, megindult a menet, melynek diszességéről elég fogalmat nyújt az, hogy hozzá csatlakozni csak 10 krajczár omnibusz-díj lefizetése mellett, sőt a menetet gyalog Pestig kíséreni is csak külön alagút- és lánczhidjegy váltása mellett volt lehetséges. Miután vendégeink e diszes fogadtatással már ugyanis eléggé jól laktak, a »Hunger-ia« fogadóba szállítottam őket, hol a 400 vendégnek megvendéglésére nyújtott 3 porció gulyásért és 4 kenyérért járó fogadó-t az orrszághos pénztárból fizettem ki.

Ezután Schweida urral válogatott zenedarabokat játszottam a vendégek tiszteletére egy zongoraverklyn, a mit a művész oly föltétel alatt, hogy a vendégeknek őt mint Liszt Ferenczet mutatom be, díjtalanul és kóta nélkül cselekedett. Este alig volt lakás, melyben lámpa vagy gyertya ne gyújtott volna, tehát volt illumináció.

Programmom egyéb pontjai voltak: elvinni vendégeinket a sugáruti »Schnellverkauf«-ba, a hova tudvalevőleg ingyen lehet belépni; azután sorshuzás útján kiválasztani közülök egyet s azt befizetni az orrszágh pénzén a »kolossale Riesendámá«-hoz, egy másik a »Niedagesene Panorama«-ba (10–10 krajczár!) s ezután nehogy vendégeink magukat költségekbe verjék, ingyen »per schub« visszatransportálni (mert hiába, a kedves vendéget portálni kell!) őket a tenger mellé, hova, ha jó magyarok, ugy is mielőbb törekedniök kell, mert az a jelző: »tengerre magyar!«

Fájdalom, programomnak legtöbb pontja füstbe ment, miután a különben igen tisztelt Thajszuszimuszich barátom elmulasztotta a tüntetés előtti napon a mindenben kotnyeleskedő hirlapirókat bebörtönözni, vagy legalább Kaasernarestba tenni; a tüntetés napján nem kért segítségül katonaságot, a rendőrség pedig nem volt képes a nép veszedelmes lelkesedésének határt szabni. Szomorú szívvel vagyok kénytelen megvallani, hogy még az én választóim is lelkesedtek; pedig azok ezt előbb soha, de soha sem tették.

Mit szólnak most a magasabb körök?! Nem fogják-e a főváros loyalis atyáit rebelliseknek tartani Mrazovichék?! Bármilyen történések, én hit alatt mondhatom, hogy semminek oka nem vagyok. Én loyalis, óvatos és takarékos voltam; nem csináltam és nem is csinállok soha revolúciót.

Igérem ezt a jövőre s kérem ártatlanságom elismerését a multban.

A velencei földrajzi kongresszus programja.

(Saját geográfusunktól.)

KONGRESSZUS néhány kiváló fontosságú földrajzi kérdés megvitatásával fog bajlódni, melyek a hivatalos program szerint a következők:

1. Mikép lehet a semmi által sem igazolt »Európa« nevet »Irredenta« által helyettesíteni?
2. Az Adria összes partjainak megszerzése, a nélkül, hogy Olaszországhoz csatoltassanak. (San Maroni tanár terve, mely röviden így szól: Dalmácia Trieszt-hez csatolatik, Trieszt pedig a Trentinóhoz; ez ellen Ausztriának kifogása nem lehet. A Trentino aztán hozzátartozandóságával együtt Olaszországhoz csatolatik.)
3. A londoni Lombard-street Lombardiához csatolásának kérdése.
4. A Gross-Venediger című tirolai bércztömb Velencéhez csatolásának kérdése.
5. Albánia mint a Róma melletti Albano hegység kiegészítő része.
6. Nizza, Szavója és Korzika visszaolaszításának égető kérdése.
7. Tunis mint olasz gyarmat, a régi Rómának Karthagó fölötti uralma folytán.
8. Algir mint olasz gyarmat, a »L'italiana in Algeri« opera jogcímén.
9. Athéne mint olasz város Minerva név alatt.
10. A párisi »Boulevard des Italiens« vissza-szerzése.
11. A Földközi tenger mint olasz tó Lago Maggiore név alatt.
12. Az Italia Irredenta földrajzának végleges kodifikációja a világbéke és önzetlenség alapján.

Diák ismeretek tára.

Terjeszti: *Bukovay Absentius.*

— A héten széles unalmamban a documentumaimat vizsgáltam át; kezembe került az a bizonyítvány, a melyet a katonaságnál kaptam, mikor elbocsátottak; no hát ez az egészségi bizonyítvány a legjobb bizonyítványom.

— Az igaz, hogy itthon a mama kosztján olyan egészséges vagyok, hogy a Csatári Grósz Lajcsi helyett engem küldhetett volna ki a kormány a brüsszeli egészségügyi congressusra.

— Innen eszembe jut, hogy Czirok Miskát, pesti jeles próziczceremet, akit polgári állására nézvest orvosnövendéknek csúfoltunk — mondom a Miskát benyomta közén az atya-

fiáság protekció községi orvosnak. Minthogy azonban a pajtinak az a szokása, hogy ő mindennel adós marad és ilyeténkép az egyetemi tanároknak is tartozik még vagy két szigorlattal, elhatározta a nemes kupaktanács, hogy aszongya, amíg azt a 2 vizsgát le nem rakja a Miska, addig csak a gyermekeket szabad gyógyítani neki.

— Ha zsidót látok, eszembe jut minden adósságom.

— Tegnap szörnyen unatkoztam a pusztán, mondok hadd lám azokat a könyveket. Kereskedelem, perrendtartás, váltójog — szörnyűség! »Vágom oda be a sarokba!« — mint Dákó Pista pajtásom mondaná.

— Hanem az a »Büntetőjog«, no abba mán van egy kis életrealóság. Többet ér ez akarmiféle Pál de Koknál; meglátszik a Snierer bácsin, hogy nagy tapasztalása van.

— De hogy minden kis uri guztussal járó extravurston 10 esztendei börtönnel büntetnek, az már nem »zép«; meglátszik a vén paragrafus-csavarókon, a kik ezt a törvényt cselekedték — a n o n p o s s u m u s.

— Estefelékint a pusztán költői hangulatba jövök, hallgatom a cséplőgép zúgását és élvezem a langyos esti szellőt, amint hamisan játszadozik — a napsz. mos lányok szoknyájával.

— Legutóbb is 35 forintot adtak az indexemre. Istenem hány millió forintot adnának az egyetemi anyakönyvre!!

— Valamint az óra pillanatokból és perczekből áll, úgy az én »pillanatnyi pénzzavaraim« is esztendőikig tartanak.

Tönödések.

(*Seiffensteiner Solomentul.*)

Tonálom, hoid a Blaha-Evva kérdés megoldása felfargat régi igasság. Népszínháznak lesznek jó dorobok és rosz előadás, herminatéri színháznak jó előadás. de régi rasz dorobok, Minedjiknek sak fele abul, a mi szükséges és idj inter duos litigantes a harmadik, a poblikom nem nyer, hanem vesziti.

Bámolok a graf Zichy, hoid totta rendezni ed műparkiállítás, mert todja mindenki, hoid asszonyok milen nem szivesen exponálnak magukat.

Sadálkozák azon rajta, hoid Németarszágbul vesznek kiállításou magyar járostul majolika. Pedig van az naidon természetes. Hiszen magyarok is vették volna, hoidha állitota volna ki ed kölföldi járos.

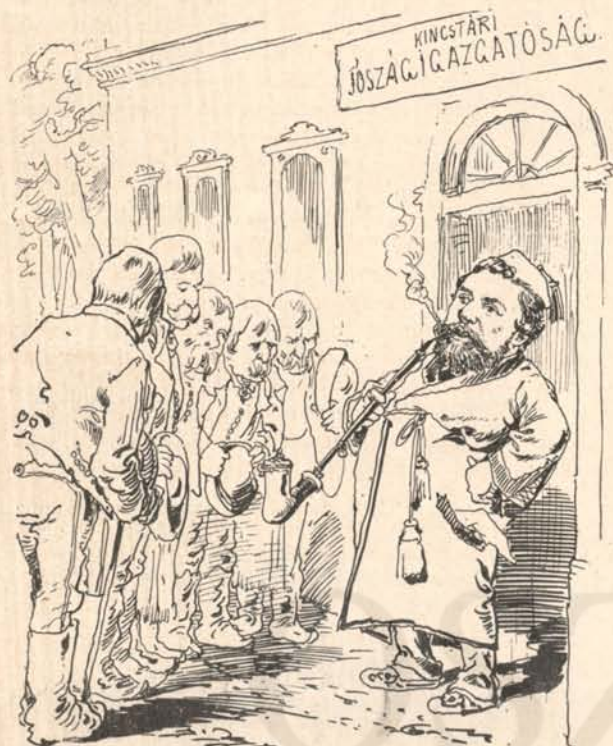
Foresa, hoid oláhok merték beötni az Erdélba. Hoidha még valna moszka vad német, mandanám, hoid határsértés, honem olahostul, az hotártalan sértés.

Beszéltem ed officzir orral az herr fún Ugronnak a felmentésrül. Ű aztat manta, hoid az, hoid a jury nekik nem ad igozság, igazi injurya.

TÖRTÉNELMI DRÁMA-CIKLUS.

(A »B. J.« eredeti új rendezése.)

I. „A filozofus.“ (Nagy Gyuri a választás után.)

III. „Az esküvés.“

II. „Mátyás király.“

IV. „Iréne.“

V. „Szerelem és champagnei“.

Az új bérkocsi-szabályzat.

1. § A bérkocsis járműve használatát senkitől sem tagadhatja meg. Tehát még attól sem, aki nem fizet érte. (E rendszabály a bérkocsizást igen divatba fogja hozni.)

2. § A bérkocsisnak, ki kell mutatnia, hogy hátulgomboló nadrágot nem visel, hogy négy nyelven tud lovat hajtani, hogy a taksát éjjel-nappal betéve tudja elfelejteni és hogy Budapestnek minden lakosát személyesen ismeri.

3. § Minden bérkocsi fehér arabs számot kap, mint-hogy az arabs elem a lovat csak gyorsíthatja.

4. § Minden bérkocsinak két gázlámpája van, mely piros számot mutat, mivel a vasuti vonatok is piros lámpát viselnek.

5. § A taksa minden bérkocsiban föltűnő helyen láthatóvá van téve; legföltűnőbb hely pedig az, mely mindig a vendég szeme előtt van, t. i. a bakon ülő bérkocsis keresztcsontjának alja.

6. § A kocsi tisztasága végett minden kocsiiban köpökláda és mosdóedény legyen található.

7. § A kocsi udvarias tartozik lenni, tehát csak levett kalapu süveget visel, a vendégnek kezét csókol s a hölgyeket utközben finom társalgással mulattatja, mely célra a »finom társalkodó«-ból szigorlatot kell tennie.

8. § A kocsisnak szigoruan meg van tiltva, hogy a vendégnek borraivalót adjon.

9. § A kocsisnak kötelessége mindig váltani való aprópénzt tartani, hogy a hatosokból kijáró forintosokat visszaadhassa.

10. § A taksa áthágása 1 millió forintig (illetőleg 300 évi börtönig) terjedhet büntetéssel sújtatik.

11. § Ha a bérkocsis vonakodik szolgálatot tenni, a vendégnek jogában áll őt a királyi táblánál pörbe fogni.

12. § A bérkocsiba fogható lovak kitűnőségét illetőleg szabálylá tétetik, hogy azok egytől egyig Buccaneer-sarjadékok legyenek.

13. § Minden bérkocsi brencznyivel (dörzsfék) látandó el, hogy a pestvárosi hegységek meredek lejtőin baj ne essék.

14. § Az ablaküveg törekenysége szigoruan tilos.

15. § A főkapitány minden egyes bérkocsit, minden egyes menete alkalmával személyesen tartozik kísérni, nehogy e szabályzatok valamelyike áthágtván, az európai béke megzavartassék.

Istóczy albumából.

Rebeka. Vagy megengeded atyám, hogy Silberbergnek nejevé legyek, vagy kételkednem kell szeretetedben.

Atya. Mért nem mondtál, hoid sak illen parthiet akard sinálni? Akkor sohasem nem engedtem volna meg, hoid a sógaróton annyit fiakkerozzad. Ezt az embert ógy is megkaptad volna és a pénzem nekem megmaradt volna.

TOJÁSS DÁNIEL

kasznárnak gazdasági tudósításai
Ngyes Vöröshegyi Dávid urhoz Mária ferdejében.

Pa Gecsér, Ágost hava 15.

Nagyságos Uram!
Kegyes Jól tévöm!

Kötésig vagyunk benne az mezelyi munkában. Én az Buzát az urasági parádés hintókban hordatom be, hogy ne rázódjon ki a szem a Kalászból, mert ugy áll a Szem a kalászon, mint Okör felyén a szaru. Szemét a buza, velleményezte Kadarkuthy Mendi sógorom s egy tudománytalan vad gaz-

dász, mely szavakat a Számi ispány gyerek Szemíta buzának hallván, összeve zördölének, ugy hogy tsupán 2 drb gyengédéd artz legyéntéssel birtam ötöt az ellenkezőről meggyőzni, utólagos kegyes Jóváhagyás reményében.

nagy szátisz factiójára fogand szolgálandani Ngodnak azon jelentésem, miszerént edgy Táblábann tiszögös buzát találtam, a melyet bátran el adhat Ngod a Francia Guberniumnak tubák gyanánt. E szakmájában vágó úy eladási cikkhez öszénte Szerentse kívánatytaimat mellyékelem.

Hasonlóképpen edgy szamar megellett, az anya Szamar a tsikónak nem engedélyezi a szopást, miért is élvén az alkalmatossággal, Palatzkokra, felytetem a telyet és erjesztvénn, szűröm belülle a kumiszt italt, amely orvosságon kapnak: z Patikáriusok, de világvásárt csaphatunk vele magunk, ha ezen dütső nevezet alatt hirdetőnk: *Kumiszt Vöröshegyi Szamar Tejt!*

Igen is.

mert nem szünök meg dolgozni és elmélkedni a nemesi Birtokunk gyarapodásáért, mig az én kegyes Uram Mária ferdeyének fenye illatytait szürtsöli és övegéből csepegteti magába az egészséget. — Meltánn rosszul eshetik tehát en érzetemenk, amidönn edgy némelly avatatlan him pellért látok bele ténykedni elméleti működésejimbé; nem értik a praktikás Elvet, nem esmérik e nagy szót: haszon! —

gáncsot vetnek ez elméletben tehetetlen uraságok a szak szerüleg képezett Gazda tiszt elé, hogy átul essenek rayta, mint a Ladányi Gergely a Sára nevezetü Lyányán, a midönn sikerülten férjhez adná.

Igen is.

Ezen kifakadásomra amazon környülmény szolgálattott okot, mely szerént edgy Gazdászati lap, nevemet emlétvénn, tsak béres gazdának esmérte el kvalifikációmat*)

*) Csakugyan, a »Földmív, Érd.« ez. gazd. közlönyben Hauer Géza gazd. t. ur nevét generalizálva: a tudatlan, kontár mezőgazdákra gunyév gyanánt olvassa rá. Rút visszaélés, a mely ellen tiltakozunk.
A szerk.

hol ott elvaygon esmérve, hogy épen tanulmányos praxisom gyakorlati fojománnya a kezellésem alatti nemesi birtoknak országos hirneve — igenis!

Kegyes Jóltevömnek csak edgy toll vonyásában kerülne, hogy nékem meg szerezné az Auctoritásomon esett csorba ki köszörülését, — a mej is nem állana egyébből, mint hogy engemet kasznári állomásombul tejhatalmu bonorum Direktorává a taksák kegyes elengedésével ki nevezni méltosztatna; —

Ösmérem a tzimzetek és ráng befojását a mostani társadalmi állapotokra és garáditsról garáditsra való emelkedésem jó hatást teénd az országban és el némulánd a tzikkely író ur, bátor szak lapját ugy is tekéuthetném mint az olay pogáthát, mert mi aztat hilyuk szaknak és ily olay ütő argumentumaival nem elyt pecsétet nevem fényén.

Az pioltzás többől kihalásztatvánn az nadályok - - tzel érányosnak vallánám az víz öntést sziksós feredővé elő léptetni és női kúra helylyé ki hirdetni. Mokány Bertalany komám jelen léte némi praestigiumot szerezne ez úy hazai gyógyhelynek, melynek nevéül ajánlom a nagyságos kis Asszonyomrul a Czili-ferdőt, Bertalany volna benne az első gavalléros kura fi és a doktor Nebbich ur lehetne a feredői igazgató orvos, amiért 10 florénust el is engedne talánn tánn a felében ki adatlan füzetéséből.

Annai a kereszt a nemesi birtokunkon, hogy aztat kívánom, csak a Ngod mellyén legyen több; — Egy Kazal Takarmány sikerülten esmég oda égett vízi gyujtogatás ártatlan segélyével; az áldásos esőtül rohadttakarmányt ugyan is esszve hordattam és hohenhámi tanulmányos ténykedésem mellett a jeles methyl köneny megtette köteleességét — s ily, amint már több izekben mondani kegyeskedett: többet ér a b r e n n h e u mint a b r a u n h e u; igen is.

Ngos Úrhölgyeim kezejit csolkulvánn, végezetül jelenthetem, hogy a liba-falka szinténn vigan feredik, és ha fel nem forog az georch mián, szép kilátás lészén a tömési évadra —

mellyek után öröklök ez uttal szerény nemesi voltom ypsilonját csak közbül használván, ezentul mint

Ngs Uramnak

Kegyes Jól tevömnek

tanulmányos hiv szolgálja

TOJÁSS DÁNIEL

Oklev. Gazda

ADÉKI TROMBITA.

A falu bolondja.

Tensur. Te kőcoz, azt megmondom, belé ne igyál ám a borba' mig fel jősz a pinczéből!

Dona. Tuggya tensúr, én meg aszondom, hogy azt az egeret mingyá csak agyon kő vernyi, a ki a buza osztagba étlen meddöglik.

Hires magyarok külföldön.

Gyömbér János, a magyar hétalvó.

(Philadelphiai elkésett levél.)

MA délben, 7 percczel 12 óra után, ébredt föl végre 272 napos álmából a philadelphiai idény hőse, nagy hazánkfia Gyömbér János. Egész Philadelphia talpon volt, hogy a nagy hétalvó, a hetvenhétalvó utolsó horkantásának fültanuja legyen. Az Egyesült Államok valamennyi orvosa jelen volt, a természetvizsgáló társulatok is testületileg s az egyetemek küldöttségei; Garfield elnök sebével mentette megmen-jelenését, de Arthur alelnököt küldé.

272 nap óta egész Amerika nem tett egyebet, csak Gyömbér János álmát leste. Ezen 43 éves ifju Almosdon született és polgári hivatására nézve matráczkészítő. E mesterségét azonban nem gyakorolja, mert mint alvási virtuóznak fényes bevételei vannak.

Életrajza a következő. Gyömbér János alva született, a mi mindenestre jobb mintha halvaszületett volna. Anyatej helyett aludt tejjel szoptatták s ez művészetének kifejlődésére nagy hatással volt. Mint öt éves gyermek már annyi következetességet mutatott szakmája művelésében, hogy nyáron soha sem evett medveczukrot, pedig télen nagyon szerette, mert télen a medve téliálmát alussza s így czukra az álomképességet előmozdítani alkalmas. Iskoláit kitünő sikerrel végezte s az előadásokat a legnagyobb figyelemmel aludta végig. Meg is kínálták a budapesti zeneakadémia részéről a hortyogás tanárságával, de messze szárnyaló álma a hivatal békóját nem tűrhette. A matráczkészítésre adta magát, minthogy a matrác a műalvás tulajdonképeni alapja. De csak egyetlen egy matrácot készített s ezt maga használja.

Virtuozitásának több foka volt. Műalvási gyakorlatait avval kezdte, hogy el akart utazni s az illető vonatot hónapokon át mindennap elaludta. Utóbb ebben oly biztossággal vitte, hogy más utazóktól is mindennap tömeges megrendeléseket kapott, különösen olyanoktól, kik álmatlanságban szenvedtek.

Azután az alvajárást sajátította el és oly fényesen alvajárt, hogy Patti Adelina a »Sonnambula« szerepét nála tanulta be. Egyáltalán az alvás széptani oldalának kifejlesztése neki sokat köszön. Ő mutatta be legelőször a költői alvást vagyis költalvást, melyben csakhamar annyira vitte, hogy háromszor huszonnégy órát el tudott aludni egy versben. A hortyogás skáláit ő állapította meg és »hortyogási iskolát« is irt, melyet Liszt Ferencnek ajánlott, ki e módszert maga is szívesen használja. Hortyogási hangversenyei a 70-es években nagy zajt okoztak Londonban és Párisban, hol külön hortyogótermet építtetett, melynek neve Horcolanum volt. E hangversenyek bevételeiből szép nyaralót szerzett a Háló-Sipka szoros tetején, melyet Hortyobágnak nevezett el.

A távgyaloglás korszakában a távalváásra adta magát. Gözzel kezdett aludni s Európát keresztül-kasul átaludta a legkisebb fáradság nélkül. Végre hajóra kelt

és áthált New-Yorkba. Az ottani alvókörök lelkesedéssel fogadták. Hálószobája csakhamar az ottani alvaristokraciának találkozó helye lett. Az ottani egyetem álma-máttere tiszteletbeli doktorrá mozdította elő s a nagy West-Eastern-Sleeping-Car-Company elnökévé választotta!

A philadelphiai állatkertben ismerkedett meg a kaliforniai hétalvóval, melynek systémáját az emberi álomra alkalmazhatni most törekvésének főczélja lett. A hétalvás kulcsát sokáig kereste, vegytani uton is, morphiummal, de sikertelenül, mert az ő álma már természeténél fogva oly erős volt, hogy a morphiium őt nem altatta el, hanem éppen ellenkezőleg fölkellette. Végre rájött e tényre és most a maga emberségéből kezdett hétaludni, ami meglepően sikerült. Félév mulva már a hetvenhétalvásiig vitte és most azon van, hogy a hétszázhetvenhétalvást tudja elérni. Legújabb koncertalvása, mely már 272 napra terjedt, nagyszerű haladásról tanuskodik ez irányban.

Gyömbér János ez idő szerint Amerika legnépszerűbb férfija. Még vallási szekta is képződött, mely őt vallja messiásának, Morpheus név alatt. A kormánykörök föl-szólították nagy hazánkfát, hogy naturalizáltassa magát odaát, megválasztják az Egyesült-Államok elnökévé. De ő azt felelé, hogy ő magyarul aludt el születésekor és halála után magyarul akar fölébredni.

Éljen!

KATHEDRAI BÖLCSESSÉGEK

— Az egyszerű és összetett emeltyü közt az a különbség, hogy egyik egyszerű, a másik összetett.

— Hogy Nagy Sándor nagy ember volt, bizonyítja az, hogy nagy volt.

A görögöknek, Homér bizonyosága szerint, csak egy fejük volt.

— Horátiusban azt kell észrevennünk, a mi nincs benne.

— A görögöknél a pénzegység az ökör volt, innen a latin pecunia pecustól, a magyar pénz piczulától.

A forma a fő, a tartalom mellékes, de azért fontosabb a formánál.

— 10,000 ember egy torokkal énekelte az »Erős várunkat.«

— Ha az ember önt barátságosan megszidja, ne nézzen úgy rá, mintha bíka volna.

— Háromszor csapott hozzá a bakó es a halott még mindig élt.

— Az a legtokéletesebb szerkezet, melyről önök azt hiszik, ilyet én is tudnék csinálni.

— Ön még egy szót sem szólt, — folytassa!

— Ön is azt hiszi, hogy a tudományt kanállal fogja enni! — az nem mákos kifli.

Blau Kóbi az ügyvédnél.

Dacter lében!

Egy gevaltiger, egy küvér pör adok! Ebből nekem pénz és magának is hirnév lehet. Pürölje bele az egész kormán kimélet nélkül! mert én úgy éljek, szegyenlem is megmondani az a blamázs a mit kaptam.

Képzelve bele magának egy Blau Kóbi, egy Theresienstädter bürger, egy patriot nem szavazhatott. Bosbach maga kalapot emelte előttem, Hefli kéz szoritott velem. Ott volt nálam mind a hauptkortes, adtak pénz, enni, inni és ígértek még több is. Minden kortesnek ígértem szavam. A szavazáskor megyek az ornához és ott, a pikele fráz fogja el! azt mondják Blau Kóbi, (egy Blau Kóbi!) nem szavaz. Képzelve ezt a blamázs! Blau nevemre mondom egész elkékölttem! Maga neveti dacter lében? Szép! Bizony mirgét veg de gúszte nevetni. Ezután pedig követelték vissza a kortesek a pénz. Dacter lében! Köteles vadjok én viszaadni? Tehetek én róla, hogy nem szavazok? Van igazam? — Most pedig figyelje ide a mit mondom: Pürölje bele az egész kormán, hojd Blau Kóbit mért nem hadjtak szavazni, mert ha szavazok, kereshettem volna sok pénz, ezért küvetelek kártérítés; azután megsértettek becsületesben, azért becsületsértés miatt is küvetelek elégtétel — pénzben. Nü, dacter lében, ezt siessen maga bevégezni vagyis elüször megkezdeni. Kezibe adtam az egész kormán, Hefli, Verhovay és a többi nagy patriótok magának képviselőseget adnak a parlamentben és akkor lehet minden. Reménlem dacter lében, ezért a pürömért már nem követel pénz, hanem inkább maga ad szenzeri, hojd megmotatom az ut amerre nagy ember lehet. Csak siessen, ebben a dalogban szivezen segít magának még a herr von Szilágyi professzor is. Adijö, Kosamadiner dacter leben.

— Színházi tudositás. —

Pénteken egy évi pihentetés után »A kismenyecskét« veszik elő. A főbb szerepeket K. k. a. és V. ur fogják játszani.

*

— Visum repertum latinum 1818-ból. —

Referende Domine Baroche!

Cum geni domum rusticus mortuus folebam apertus mactati, sed propter stulti femina non potebam quia me incipit contradici,

ego captus femina foris portis claudis trudo et mortuus aspicit, sed cum nullam fulnam in toto absoluto corpo infeni cogitas facit no. hic ego chirurgus anorum quimdecim et nuuc homo fenerabl, Comitat Liptó statis sedis iudicium juritis peritis coram quos focari fieri ars chirurgia exhiber, raptus cultrum pellim scindit, fentrum apertum, cordam ruptam, et pecsenkis conbustis repertus sum, ideo referende Domine Baroche nullam scrupulam habitet, sed ad cemeter loca sacristiam sepultum esse iri testor

C.

Chirurgie jus juravi.

(Illésházy István főispán vette meg 200 frtért és a megyei archivumban létezik).

*

— Gratuláció. —

Augusztus 6-dikán 1881-ben Keletkezett a szerencse, Tiszelt fő Hadnagyúr, kivánom ezen napi boldog és szerencsesórákat, hogy még is, az Ur Isten megengedte érni, hogy ere a célra rávezette kedves Hitvesével. Úgy mint, N. N. nagyságával, boldogságban érintkezhetet, kivánom jó Istenemtű hogy legmélyeb, és a legmagassab, legfényesebb, rózsákban nyiljon minden boldogságuk.

Ennél többet nem kívánhatok, csak is az élet gyönyörét, és az hozzá való örömet, és csakis az örök életet, és ahoz tartozó más háziboldogságot, sok szerencsét mindenféle lépésében kivánom aggya Isten hogy ezen ohajtasom váljon nyilváná hogy szívem teljesüljön jó kívánatom után körükbe és köztük olvadjon leg legelsőtől legutolsóig hogy még az irigy sem monhasso semit ezt kívánja K. J. Gazda úgy mint megidézet ember mind feleljük el Töbis veszet Mohácsnál sők szerencse

kívánatomal maradok

Höltig K. J.

Gazda.

Szilas-balháson 1881 Augusztus 6-án.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Garambó (N.-Kknd.) Besoroztuk ezeket is. A többire nézve pedig örvendünk, hogy megegyezünk. Folytassa. — L. L. (Bápst.) Nagyon eltévesztette a receptet. Nyen hang nálunk nem járja; mindenestől papirkosárba került. Hogy mit tart valószínűnek és hihetőnek, abban nem háborgatjuk. — R. (Lvy.) Nagyon jelentéktelen dolog. — L. Niemojevsky. A levél nagy örömünkre szolgált, ha bizonyosak lehetnének benne, hogy a jámbor nihilista már annyira megtanult magyarul, hogy velünk korrespondenciát kezd. A szives megemlékezésre az említett időben számot tartunk, addig is jó szívből eredő tanácsunk az, hogy hagyja a tollat annak, a ki ért hozzá s folytassa becsületes mesterségét, melyre majster uram megtanította. — Ursulu Nuczu. Nagyon elavult forma, nem használhatjuk. — Genie. Használunk belőlük. — Jászberényi. A stylus rozsz, de a magyarságra való törekvés dícséretes és nem megszegyenítést, hanem buzdítást érdemel. — Z. P. (Zmbr.) Már aggódunk hogy a hosszas hallgatás teljes elnémulással végződik. Annál örvendetesebb a viszontlátás. A jövő számban megszólaltatjuk. — S. A. (Gyngys.) Szedegetünk közölök. — Több levélről, helyszüké miatt, a jövő számban.

Felölös szerkesztő: CSICSERI BORS.